

EL MATÍ DEL DIA DE PASQUA

per CONXA ADELL I CARDELLACH, osb

Situem-nos un moment allà. Som de la colla de Jesús. Seguim de prop les anades i vingudes, les corredisses, les cares astorades. Vam veure de lluny com moria, tot ell una desferra, de tan torturat no semblava un home. Vam ser testimonis del seu enterrament. Ens va sorprendre la serenor de la seva mare. Ens va doldre que només un del seu grup, Joan, hi fos tota l'estona. Els altres vam abandonar-lo per por. Després, la vergonya del retrobament, les paraules que sobren, les cares que no volen mirar per por de l'acusació muda dels altres. Vençuts.

De sobte, Maria de Magdala arriba esperitada i diu que l'ha vist. Com? Què dius? Deixa'ns bressolar el dolor, ara que ens sentim buits per dintre i que ens hem acostumat a sentir-nos morts. I Maria es queda sola amb la seva alegria.

Sovint quan estàs trist vols estar sol o que no et molestin gaire. Però, quan estàs content, vols compartir-ho i fer festa. Després de la soledat de la mare de Jesús el Dissabte Sant, no hi ha soledat més gran que la de Maria de Magdala el Diumenge Sant quan veu que no la creuen. Però el dubte fa forat i és més fort que la por: i si...?, i si Maria té raó?, i si és viu?

Matí de Pasqua. Acostumats nosaltres mateixos a entomar les contrarietats i les contradiccions, a vegades ens és més còmode viure en el dolor del Divendres Sant o en el buit del Dissabte Sant. Vivim en un món de llàgrimes i de tot arreu ens arriben notícies de dolor, de desgràcies, de violació de drets humans. No podem oblidar la matança de tants cristians arreu del món.

Matí de Pasqua. M'ho crec de debò que Jesús ha ressuscitat? La teva mirada, Senyor Jesús, em mira fixa esperant la meva resposta. Potser ja em va bé la meva pròpia mediocritat per anar tirant. Ara que has vingut al meu encontre i que has traspasat les parets dures del meu cor, si et dic que crec en tu suposa un camí de joia i de rendició, però també un camí de molta ascési. Ho calculo i no sé si en sóc capaç. Com podem recomençar, si no sabem què fer ni com donar testimoniatge de tu, si ens falten paraules i ens sobren discursos?

Tu mateix has dit a Maria que anéssim a Galilea, al lloc del primer amor, de la primera crida, quan tot semblava possible. No sóc com Tomàs, que només vol creure si et veu. Et veig en múltiples detalls cada dia.

Al final, vençuda, et torno la mirada i et dic que sí, que crec en tu i en el teu projecte, que crec que ets veritablement el fill del Déu viu ressuscitat d'entre els morts. Però ajuda'm a tenir més fe per complir el que em demanes: ves i anuncia!